

Kulturministeriet
ORIGINAL

Kulturudvalget

alm.del.

bil. 1 0 7

2 9 NOV. 1994

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr.: 94:001.1/8100-5

Hermed følger i 80 eksemplarer svar på Kulturudvalget spørgsmål nr. 19 - 22, stillet i udvalgets brev den 16. november 1994 (Alm. del - bilag 81).

Med venlig hilsen

Hytte Hilden

Spørgsmål nr. 19 - 22

(Alm. del - bilag 81)

Brev af 16. november 1994

Svar til Folketingets Kulturudvalg fra kulturministeren

Spørgsmål nr. 19:

"Udvalget anmoder om ministerens kommentar til vedlagte artikel fra Berlingske Tidende af 11. november 1994: "Pladebranche angriber specialbutikker".

Svar:

Siden 1961 har ophavsmænd til litterære og kunstneriske værker som hovedregel efter ophavsretslovens § 2 skullet give samtykke til enhver spredning af eksemplarer af deres værker til almenheden. Denne hovedregel gennembrydes i lovens § 23 af en bred undtagelse, der indebærer, at når eksemplarer af værker lovligt er udgivet, så kan de udgivne eksemplarer frit spredes videre f.eks. ved videresalg. Den frie viderespredningsret udløses af enhver udgivelse, som er sket med ophavsmandens samtykke, uanset hvor udgivelsen har fundet sted. Den frie viderespredningsret vil således også gælde for et parti lovligt udgivne bøger, som f.eks. indkøbes i USA med henblik på videresalg i Danmark. Er der tale om ulovlige eksemplarer (piratkopier) gælder den frie viderespredningsret ikke. Efter ophavsretslovens § 55b er det strafbart (bøde) at indføre sådanne eksemplarer i Danmark med henblik på spredning til almenheden.

Den ovennævnte eneret til eksemplarspredning efter lovens § 2 med tilhørende undtagelse om fri viderespredning af udgivne eksemplarer gælder kun for ophavsmænd til litterære og kunstneriske værker. Grammofonpladeproducenter har efter den gældende lov ikke tilsvarende eksemplarspredningsrettigheder.

Ved EF-direktivet af 19. november 1992 udlejning og udlån m.v. blev der som noget nyt i direktivets art. 9, stk. 1, givet eksemplarspredningsrettigheder til bl.a. pladeproducenter. Samtidig blev der i direktivets art. 9, stk. 2, gennemført en bestemmelse om fri viderespredning, der i ordlyd afviger noget fra det ovennævnte danske princip om fri viderespredning. Afvigelsen består deri, at den frie viderespredningsret i forhold til grammofonpladeproducenter kun gælder for plader, der første gang er bragt på markedet indenfor EU. Dette indebærer, at pladeproducenter, hvis plader er bragt på markedet første gang udenfor EU, principielt kan kontrollere videresalg af parallelimporterede plader indenfor EU.

Forslaget til § 66 om pladeproducentbeskyttelse i det i februar 1994 i Folketinget fremlagte forslag til generel revision af ophavsretsloven er udformet i overensstemmelse med bestemmelserne i direktivet art. 9.

Ved en vurdering af den praktiske betydning af de nye spredningsbestemmelser må det imidlertid tages i betragtning, at direktivet ikke har nogen direkte virkning på medlemslandenes forhold til tredie lande. Dette spørgsmål er overladt til national lovgivning og de enkelte landes eksisterende internationale forpligtelser på området.

Efter lovforslagets § 86, stk. 1, gælder pladeproducentbeskyttelsen - ligesom efter gældende lov - umiddelbart kun for optagelser, som har fundet sted i Danmark. Spørgsmålet om hvilken beskyttelse, der skal gælde i forhold til andre lande skal nærmere fastlægges i den i lovforslagets § 87 nævnte kgl. anordning. Efter den gældende lov og kgl. anordning beskytter Danmark kun optagelser, der er foretaget i lande (herunder alle EU-lande), der er tilsluttet Romkonventionen af 1961 om beskyttelse bl.a. af pladeproducenter.

Da USA - hvorfra hovedparten af parallelimporten kommer - ikke er med i Romkonventionen, gives der efter den gældende lov og kgl. anordning ikke beskyttelse overhovedet for optagelser, der

er foretaget i USA. Optagelser med "amerikansk oprindelse" vil efter de gældende bestemmelser kun være beskyttet i Danmark, hvis det amerikanske pladeselskab har ladet optagelsen foretage i et Romkonventionsland.

Ministeriet vil iøvrigt tage initiativ til, at det på det næste nordiske departementsmøde i starten af januar tages op til overvejelse, om den nye eksemplarspredningsbeskyttelse for bl.a. pladeproducenter bør begrænses til kun at gælde for optagelser foretaget i lande indenfor Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Spørgsmål nr. 20:

"Kan ministeren tage skridt til, at producentbeskyttelsen - som anført i artiklen - ikke medfører monopolisering af pladedistributionen i Danmark?"

Spørgsmål nr. 21:

"Vil ministeren henvende sig til IFPI med henblik på at standse organisationens udsendelse af breve, hvori man gør erstatningskrav gældende, tilsyneladende uden at have lovgrundlaget i orden?"

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 5 er det ikke muligt på nuværende tidspunkt at sige med bestemthed, i hvilken udstrækning der efter en vedtagelse af det genfremsatte lovforslag og udstedelse af en ny kgl. anordning vil komme til at gælde en eksemplarspredningsbeskyttelse i forhold til andre lande end EU-lande. Det er som nævnt Kulturministeriets agt i lyset af den seneste udvikling at tage spørgsmålet op til fornyet drøftelse med de andre nordiske lande. På denne baggrund finder jeg ikke, at det på nuværende tidspunkt ville være rigtigt af mig at foretage mig yderligere i sagen.

Spørgsmål nr. 22:

"Vil ministeren indhente Konkurrencerådets kommentar til kritikken af ophavsretslovforslaget fra specialpladeforretningerne?"

svar:

Konkurrencerådet har overfor ministeriet oplyst, at man har modtaget henvendelser fra advokater, der repræsenterer de nævnte specialforretninger, men at man ikke på nuværende tidspunkt på det foreliggende grundlag finder anledning til at foretage sig videre i den anledning.